

LA TORMASA

SETMANARI CATALA
10 CENTIMS lo número

Sense pena y sense afany,
reapada, apetitosa,
creyent que no fá cap dany,
la meva vehina Rosa
está esperant lo cap d' any.

Copia fot. de A. Esplugas.

De dijous á dijous

La rifada nacional

Un assumpto aygualit

ESTIMADA Tomasa; ja tením un desengany més y una esperansa menos. Ja ha passat la rifa ó la *rifada* de Nadal, y per nosaltres los premis grossos han passat alts. Los petits si bé han passat á curta distancia no s' han dignat tan sols saludarnos y no hem lograt ni un mal reintegro. Som las mateixas personas y la mateixa miseria.

—Nos está bé per tontos. Ja sabs que 'l ditxo diu que de Janer á Janer los quartos son del banquer, y per lo tant, en tota clase de joch siga ó no oficial, los jugadors son los que pagan los plats trencats. A tu t' hi sentit dir moltes vegadas que 'l que fia 'l seu pervindre al joch es un solemne sabatassas, perque per cada jugador afortunat n' hi ha cent mil que deixan los seus quartos sobre 'l tapete vert.

—Tot lo que tu digas, Tomasa, referent al joch será una sentència terrible; però tractantse del sorteig de Nadal, sembla que no es una persona decent qui no posa deu rals á la oficina, deu á la tenda, deu á la barbería y deu á la taberna. Quan t' ofereixen un taló de la lotería, corresponent al esmentat sorteig, lo més refractari á jugarse 'ls diners, titubeja, y acaba per quedar-se ab lo taló, per temor de despreciar la sort, que tal vegada está trucant á las portas de sa casa. Es tan grat convertir-se en capitalista mitjansant un desembutxacament de dos pessetas cinquanta.

—Pero es tan dilicil lograrho, per aquest medi. Tu mateix me deyas no fa molt que buscar la sort y trobarla en la lotería es tan eventual com trobar una agulla en un pallé. Tu mateix has dit alguna vegada qu' un escriptor, quin nom no recordo, havia expressat que treure la grossa era lo mateix que si á un subjecte li donguessin á triar entre cinquanta mil escopetas sense carregar y una carregada, y que després d'haver agafat, per sort, aquesta última, aclucat d' ulls, la descarregués y tingués la xiripa d' encertar una ovella negra que 's trobés barrejada entre 49.999 de blanques.

—Sí, Tomasa; tot aixó y altrás cosas t' hi dit, pero quan arriba 'l sorteig de Nadal tinch la debilitat de titular-me jugador, encare que siga sols per un parell de pessetas. De tots modos, si á nosaltres la sort no'ns ha favoregut, has de tenir en compte que á Barcelona han caygut la 2.ª, la 3.ª y la 4.ª sorts,

las quals representan un total á favor dels barcelonins, de 3.750.000 pessetas.

—¡Bonica suma! ¡Si 'ls barcelonins no haguessin invertit en la timba oficial, una cantitat cinch vegadas mes crescuda que la esmentada!

—Aixó no ho poso en dupte.

—Donchs hem de convenir en que l' únich beneficiat, ara com sempre, ha sigut lo Govern, que persegueix á qui 's juga dos pessetas al *monte* y en cambi no continua entre 'ls *prohibits*, lo joch de la lotería. Desenganyat, Pierrot, la gent honrada, no han de fiar lo seu benestar á la lotería; es precis arrodonir las fortunas treballant, únich medi qu' enalteix al home y li concedeix lo tacte necessari pera no dilapidar lo guanyat á copia de privacions y esforços. ¡Desgraciat del que espera un brillant pervindre de la sort! Per ferse rich, y assegurar la riquesa, es precis saber lo que costa de guanyar un duro; es necessari imitar á la formiga que recull durant la estació estival lo que l' hivern li nega; es indispensable pendre per modelo á la laboriosa abella. Altra forma d' enriqueirse está exposada á continuos desenganyos y may porta unida la suprema satisfacció que sent qui s' ha enlayrat ab sas propias forsas.

—Tomasa; encare que no fas mes que repetir-me lo que ab tó magistral t' hi manifestat cent vegadas, me rendeixo á la forsa de tals argumentacions, y t' prego que fassis mes prima la pelalla de las patatas qu' estás pelant ara, puig moltes gotas fan un ciri, y si atens la meva súplica al cap del any, portarém estalviadas per aquet concepte, una pila de pessetas.

—Tu també obras com en Vilaverda, que per economisar, no va trobar altre medi que rebaixar l' assignació dels peóns caminers, que equivalía á la supressió *del chocolate del loro*. Comensa tu per no fumar habanos y no anar tarde y nit al café, y al cap del any haurém estalviat una pila de duros.

—Fem una cosa y altre y pe 'l Nadal pròxim, ab l' ajuda de Deu, haurém arreplegat un munt de duros y pessetas. ¡Ab lo treball y la economía, s' arrodoneixen las fortunas, no gastantse 'ls diners, apuntant en la timba oficial!

—Parlas com un llibre y per' lo successiu te prometo fer las pelallas de las patatas primas com un tel de seba.

—Y jo suprimir lo café y fumar cigarros de quarto, si tals cigarros no 'm portan al cementiri.

—Parlant d' un altra cosa, Pierrot ¿no has sentit dir que la secció municipal de fontaneria n' es una verdadera olla de grills.

—Olla de grills, no, amiga Tomasa. Perque 's califica d' olla de grills, tot lo que significa confusió y desordre, y s' ha de convenir, segons las denuncias formuladas en lo Saló de sessions del Municipi, que 'ls individuos que componen la secció de fontaneria, s' entenen perfectament.

—S' assegura que l' aygua de Moncada, que tants diners costa a Barcelona y que tants xeflis ha proporcionat als nostres edils, experimenta una pila de filtracions.

—Si, pero aquestas filtracions s' efectuan en las oficinas. Sembla que hi ha qui per medi de convenis *especiuls* ha lograt disfrutar d' un caudal d' aygua

molt superior al que correspondria al preu abonat per la mateixa.

—Sort, qu' ara s' ha nombrat una comissió formada de *concellers* y prompte surtirán á la superficie las supostas patotas aygualidas.

—Tinguessim un pá que 'ns dures tant, Tomasa.

Se posarán en joch las influencias, se retreuré alló de que qui estiga net de culpa que tiri la primera pedra, y tu veurás com aquets senyors de la comissió al cap de vall no 'n treurán l' aygua clara de aquestas filtracions denunciadas.

—Tot podria ser, Pierrot; perque aixís com Júpiter va conseguir entrar en la estancia de Danae convertit en pluja d' or ¿per que no podria quedar en lo misteri aquest assumpto aygualit mitjansant una pluja de pessetas?... **PIERROT DE LA TOMASA.**

LOS NOMS

No m' agradan noms de noya si altra cosa signifcan; puig quan veig una REMEY sento o'lor de medicina.

Si n' usa 'l DE la senyora que 's diga DOLORS de tal, ja espero, en lloch d' apellido, de CAIXAL ó de COSTAT.

Jo tinch un amich mólt íntim que d' una CLARA es piomés,

y eila 'm sembla: ó poch espessa, ó que li falta 'l rovell.

Una NIEVES, castellana, un gelat se m' e figura: si está groga, mantecado; si está roja, de maduixa.

Con que só estat gelós sempre, si ab una TECLA jo 'm caso, tindré por que me la toquen figurantse qu' es de piano.

Si la dona 's diu Socós y sovint téns de cridarla,

cada punt se creu la gent que tens travalls, ó qu' hi ha lladres.

Si 's diu SOLETAT ta esposa y t' es infiel, res li digas, perque qui te soletat busca sempre companyia.

Tot nom, qu' es nom d' una cosa, té 'ls inconvenients á pilas; per ço no vull noms de noyas que altrás cosas signifcan.

SERAFÍ PITARRA.

L' OBRERER CATALÀ

Altiu lo cap; serena la mirada; tan prést la escarpra pién, com branda 'l mall; callosas mans; la front ab suhor banyada; ¡miréuse 'l es l' honrat fill del treball.

Del temps las inclemencias no l' espantan; ningú 'l detura may, ni rés lo arredra; eixos palaus sumptuosos que 'ns encantan, éll los ha anat alsant de pedra en pedra.

Tot lo del mon ostenta imprés de sobras, de son enginy la mágica potensa; de son pas lo sagell duhen las obras qu' éll porta á cap mentres lo geni pensa.

Sempre ab dalit emprén la honrosa feyna que di'xa y pau dintre son cor concilia y es son tresor la mitj rovellada eyna que 'l pa li fa guanyar de la familia.

Éll coloca en los pals lo prim fil-ferre per hont, volant, lo pensament s' allunya y fa llevar rich fruyt á l' aspre terra y estima ab tot lo cor á Catalunya.

Per éll llensa en lo espay la xemeneya á glops lo fum que 'n espirals s' e'eva y trich-traqueja á impuls de sa taleya la llensadora, amunt y avall, sens' treva.

Per éll las rodas voltejant s' engravan la màquina movent que tot ho atrona y las destrals en los forts tronchs se clavan y á las naus gronxa, amorosida, l' ona.

Soldat de pau, en treballar s' afanya y ab séd d' avéns lo dels estranys contempla anhelant enaltir la industria á Espanya: viu pe 'l progrès y té al taller per temple.

Cumplint la tasca que 'l deber li imposa, desfá lo obstacle que aturar-lo intenta: forada un mont, si á son caní s' oposa y guía arreu la màquina potenta.

Farreny y brau y de mirada franca, del mon enter la admiració 's conquista; dintre son pit lo cor mes noble 's tanca y en lo seu cor hi ha sentiments d' artista.

Altiu lo cap; serena la mirada; tan prest prenent la escarpra, com lo mall; callosas mans; la front ab suhor banyada; ¡saludémlo! es l' honrat fill del treball.

FRANCESCH MARULL.

LA TOMASA
UN QU' HO ENTÉN

Ditxós del que á punt se troba,
com aquet, per disfrutar!...
¿Dihuen qu' any nou, vida nova?
Donchs ¡apa! ¡amunt! ¡á gosar!

CONSEGUENCIAS DEL NADAL

Té un marquès que res hi plany,
que á un restaurant de primera
va portarla... y del Xampany
encar té la borratxera.

D' un tip de turrons, la Clara
está... no ho vu'guin sabé!
Si no vol pagaria 'cara,
una purga li convé.

K. Bernat

“Fí d' any,”

LAGONIA del any es l'única agonia que fa riure á las tres quatre parts del pròxim.

Entenguis bé que 'l pròxim á que 'm refereixo es 'l meu pròxim compost d' empleats y dependents en sas innumerables ramificacions y estats.

(Ab la part excedent formada per amos y quefes ó siga ab la quarta part restant *pròxima*, no 'ns fém; perque parlant clá y catalá, es una mena de pròxim que may s'aproxima á nostre reng'ó; va sol pe 'l mon y ben lluny de nosaltres que hem nascut pera ser *bons mossos*: això dit entre paréntesis).

Pues, si senyors, lo fi ó la mort de cad' any es la vida d' un sens fi d' esperansas y càlculs per la *dependencia*; perque al desapareixe ell del calendari apareix la mesada d' estranquis.

(Ey! si 'l principal no es ranci, agarrat, carlí, ganyó, estret ó... digueuli com volgueu, qu' es lo principal de tot).

D' aquí prové que hi hagi tants amos—que no mereixen serho—que quan l' any ficeix treuhen foch pe 'ls caixals, encare que dissimulin.

Pera no fer un paper ridícul fan 'l *noble*, tot y sent fervents devots de la *Virgen del puño*; y 's desfán de *aguinaldo* ab lo mateix gust que 's desfarían d' un ull de la cara.

Lo qual vol dir que 'l desprendiment dels amos á fi d' any es tan expontani... que no ho es gens; sino que la malehida costum s' ha convertit en ley, per desgracia d' ells y per sort nostra, quan no 's topa ab tants y tants que no acatan tal ley, ni segueixen tal costum.

'Ls que, de bon grat ó per forsa, fan un punt dels seus à favor de l' ermilla nostra, que tingan un bon principi d' any nou. 'Ls que no tenen *principis* y estalvian ó regatejan 'l sou d' anguila als seus administradors, *mala fi* fassin un any ó altre.

*
**

Passant à un altre ordre de consideracions, la irreparable pèrdua del any aporta ganancia á certs mortals que entregan 'ls seus estalvis al capritxo de la Fortuna.

Son aquestos 'ls favorescuts per la *rifada* de Nadal ó de cap-d'-any. Son 'ls que apunten de dret á la manía de ferse 'ls seus ab apuntacions, y per cada cop que tiran y fan *blanco*, cinquanta la escopeta de la xaripa 'ls fá *figa* ò 'l cap de cassa no 'ls paga 'l tret.

La qüestió es que, satisfeta sa il·lusió, esperan cada fi d' any com candeletas somiant poguer dur á la práctica aque'll *ditxo* tan bescantat:—«Any nou, vida nova»

Y 'l resultat es que, tot y treyent la rifa, cada any fan vida vella... y encare gracias d' anar tirant.

*
**

Cada fi d' any causa taboia general dintre de las familias al voltant de la taula, decretant la bestial devastació de sérs innocents que pagan ab sa sang y fetje l'

escándol que movían ab cada *gall* que cantava 'l credo. ¡Pobra rassa de pel y ploma que, sacrificada en l' altar de la *cassusa* serveix, ab salsa ó á la graella, ú ricament pera satisfer gustos condempnats per la *Societat*...! (1)

Sembla mentida qu' en lo grau de civilisació á que hem arribat, sustentém més que may aqueix afany devorador que 'ns transforma en butxins de la ignorancia y en esclaus d' aqueixa deésa sens cordura que 's venera en totas las cuynas ab lo títol de *Gastronomia*.

A ella 's deuhen aqueixos terrib'es fins d' any, ab motiu dels quals son assassinadas familias enteras que 's arrastravan en lo fons insondable d' un cove ó en l' interior esgarriós d' una gàbia.

Encare que nosaltres 'ns confessém reos de complicitat en la perpetració de tants crims cada fi d' any, deplorém eixa costum en exirém inhumana, per bestias que siguin. Volém dir qu' encare que 'ns afariém de gall com 'ls altres, ho sentim vivament.

*
**

Resumint: á pesar de's meus escarafalls y escúpols respecte à la manera de celebrar lo fi dels anys, queda demostrat que la virám, las apuntacions y l' *aguinaldo* son 'ls tres signes mortals de sa defunció.

Seguint, per lo tant, la corrent dels anys, desitjo als *Tomasayres* que dependeixen del taulell ó del escriptori las tres cosas de sempre per 'quel fi d' any: una punteria á algún número premiat, paga do-ble y bon pahidó.

Y anar sent días; que, qui dia passa, any empeny.

PEPET DEL CARRIL.

(1) Protectora d' animals.

GAZETA CRIMINALISTA

Un jutje acusava à un lladregot d' haver robat una cullareta d' un café.

—Senyor, li respongué l' acusat, sempre he sentit dir que no está bé 'l sortir del café sense haver prés a'guna cosa.

*
**

A l' Audiencia:

L' *advocat defensor*.—Es veritat que 'l meu client s' havia apoderat de la part d' herencia que corresponia à son germá. Pero la Sala ha de tení en consideració que 'l seu germá era á California y tenia dret, per lo tant, à considerarlo com á un parent llunyá.

DRAMAS É IDILIS

Pe 'ls Ignocents

¡Mortal!

INÚTILS van serne
sos crits d'agonia!..
¡Encar mes inútils
sos xiscles de horror!..
Als peus vaig tenirla...
ningú 'm detenía.,
l'acer brillá rápit..
¡S'ohí un crit de mori!

Poch després, extesa,
inmóvil, glassada,
com si fos de marbre
son cos ideal...
lluhia sas formas
al rebost penjada
la infelissa *polla*
del passat Nadal!

*
**

¡La vida bohemia!

Fou un moment la visió aquella...
Ella clavá sos ulls en mí...
Jo vaig clavar sos ulls en ella...
¡Y 'ls nostres mals venen d'aquí!
Ella marxà cap á Sant Pere...
Jo vaig marxar cap á Sant Pau...
¡D'aquell instant ja esclava n'era!
¡D'aquell moment ja n'era esclau!
Y set anys fa, día per día,
qu'aném pe 'l mon lo cor encès,
llensant tots dos, crits d'agonia
y sense véurens ¡ay! may més.
¡Ella, á la cassa de *monissos*
ballant pe 'ls pobles y ciutats,
y jo esquilant matxos y *quissos*..
¡Que 'n som tots dos de desgraciats!

*
**

L'alegria que passa

¡Oh, fesme plassa Humanitat,
fesme plassa y ascolta!
Jo tos pesars vinch á endolcir
y á darte una bon' hora...
Deixa ton tráfeh incessant
y 'ls afanys que t'agobian...
Qui té una estona ben felís
no las té malas totas.
Jo duch en mí lo espiritual,
lo qu'atreu, lo que vola,
lo que al esprit fa aixerberir
y al cor fa pessigollas..
¡Obra ton pit y al meu entorn
guarneix ampla rodona!
¡Oh fesme plassa, Humanitat,
que vinch... á tocar l'orga!

*
**

Drama intim

Mentres que la flama trémula
de la oscilant llumanera,
dava á la paret frontera
vagas tintas de pavor,
ella va dirme, perjura;
—Ni un hora, ídol meu, ni un hora.
Quan mes prompte sigas fora
serás per tots dos millor!—
Jo insistía ab la eloqüencia
de ma passió xardorosa,
la meva veu tremolosa
implorava son perdó.
Mes fou inútil la lógica
que á más frasses imprimía.
—¡No!, la infame repetía,
te dich que no, y sempre no!—
Llavors, de 'ls seus peus alsantme:
—Basta, vaig dir, ja no imploro.

Si bé d'estimarte 'm moro,
s'ha acabat per sempre més!
Y aixis va finí aquell día
un gran amor de novela...

.....
¡M' enmatllevava una *pela*
y estavam á lí de mes!

*
**

Lo Redemptor

¡Ja ha sortit lo redemptor
qu'escampa à dolls la claror,
y va treyent la negror
de las pensas ofuscadas!...

Lo sol del saber s'ha alsat
la *rutina* s'ha amagat
perque, per fi, ja ha sonat
l'*hora de las bofetadas*!

¡Acota 'l cap, prempsa vill!
¡Vesten al lloch més humil
desde 'l país del marfil,
al fons de la Patagonia.

¡Ja no hi ha puesto per tu!
¡Ja no hi ha lloch per ningú
al costat d'eix sol que llú
ab lo nom de *Catalonia*...

Lo modernisme ja t'è
son eco en lo Gay Sabé,
puig la «Catalonia» vé
á esbargi 'ls ayres...

Tindrán eco 'ls carrinclóns,
periódich los setmesóns,
tela tallada 'ls guassons,
¡papé 'ls drapayres!!

M. RIUSECH.

EPÍGRAMAS

Un cómic molt presumit,
pero bunyol á tot sé,
trobantme un día 'm digué:
—Com que 'm xiulan cada nit
lo públich me té aturdit,
y treballant espantat
semb'lo actor adotsenat.
—¡Adotsenat?... res d'aixó;
sembla, quan treballa ab pó,
un cómic *amilanat*.

B.

A uns seus companys, l' Andreu,
deya, renyantlos, á casa:
—¡Vaja! sembleu moscas d'asa.
¡Tot lo día sobre meu!

S. P.

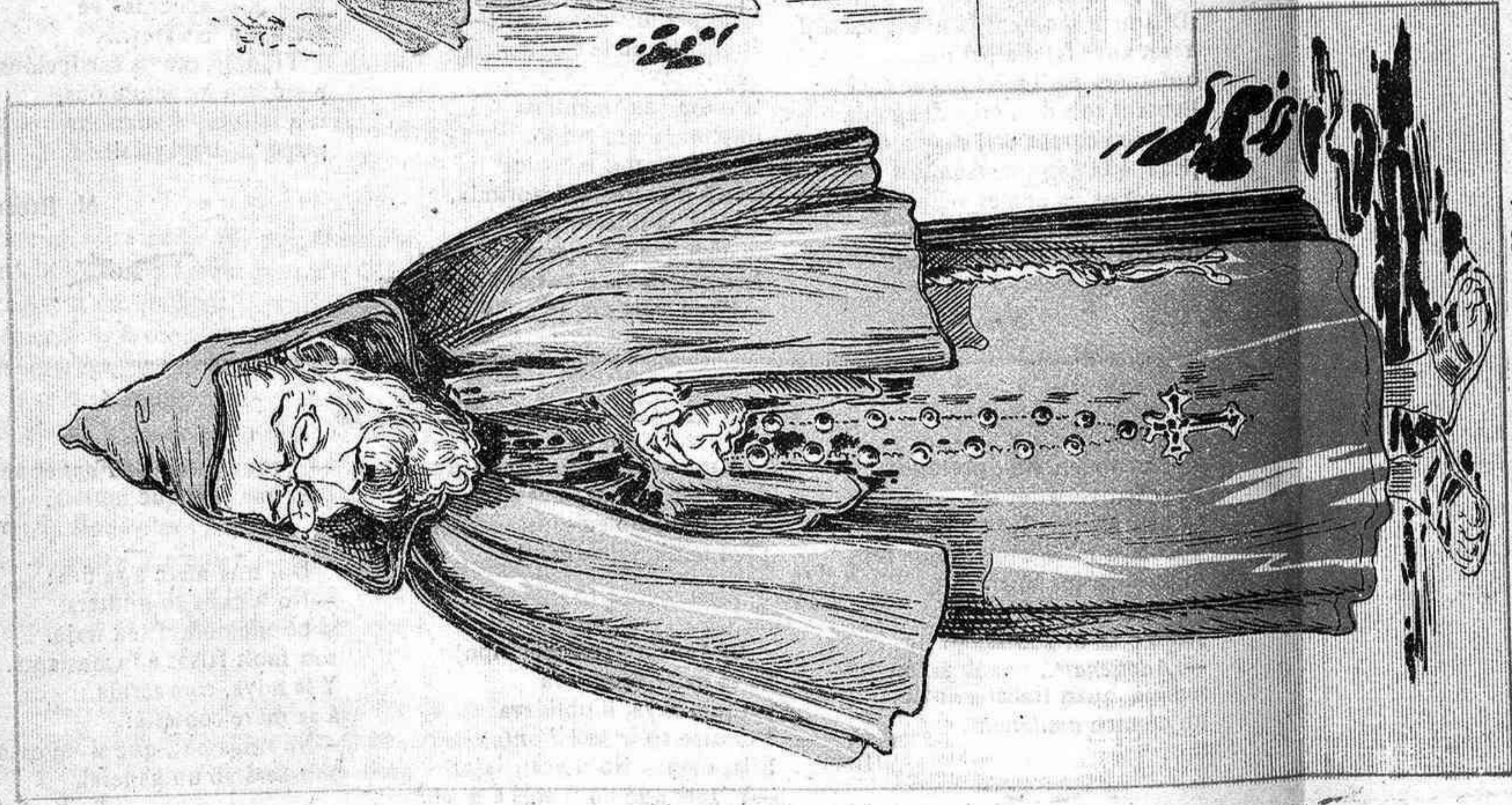
L' Agneta (cosas del mon)
ab sa mare disputava
perque, deya, l' obligava
á casarse ab lo vell *Font*.
Ella, deya:—No 'l vull, vaja.
—Y, ¿per qué no 'l vols á n' ell?

—Perque 'l senyor *Font* es vell,
y es una *font* que no raja.

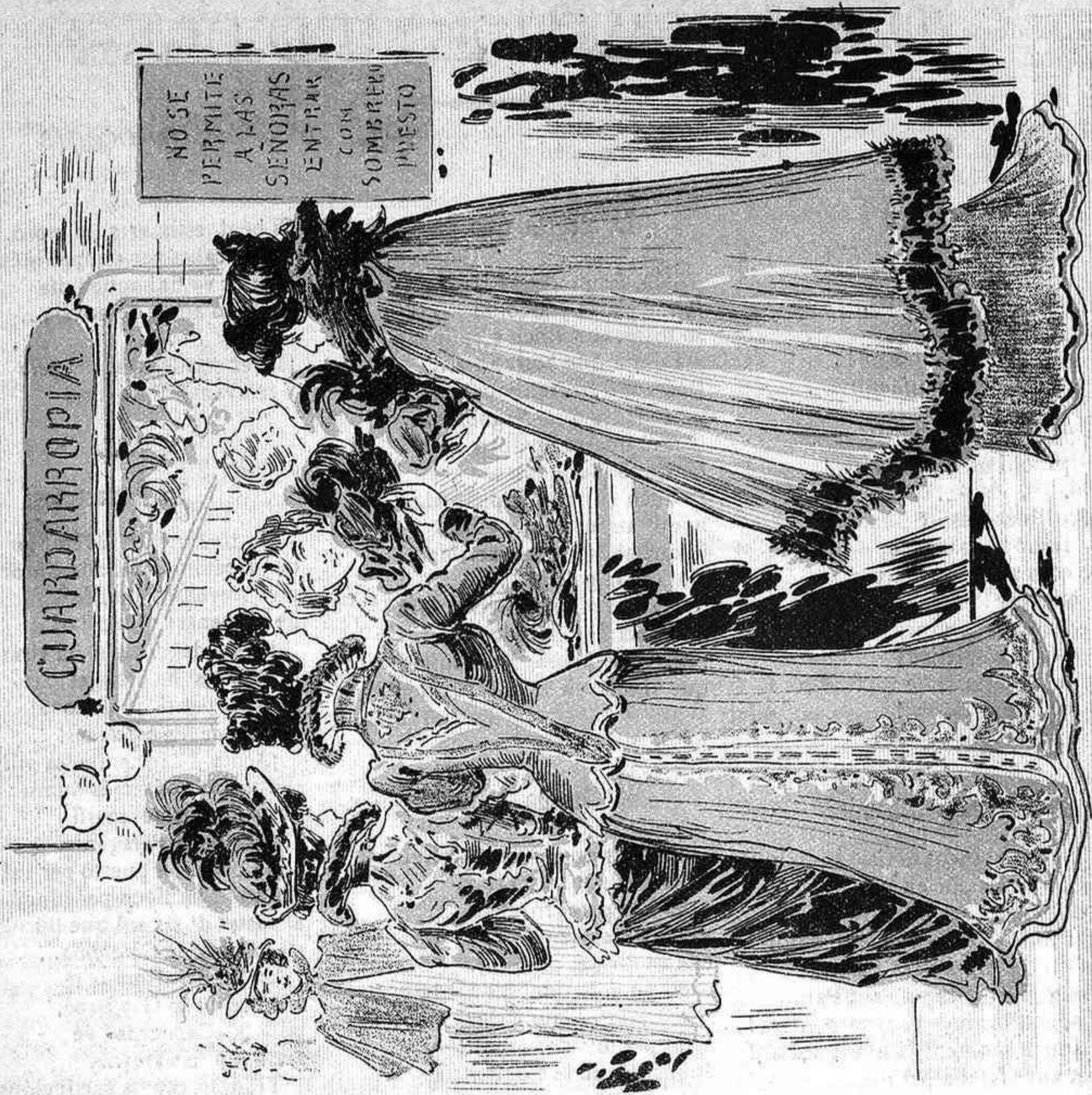
R. R. y R.

Diu una mare á sa filla:
—No 't casis ab militars;
si bé enamora 'l seu traje.
son molt falsos é inconstants.
Y la noya, com ferida,
á sa mare contestá:
—No tinga por, que si 'm caso
sols será ab un general.

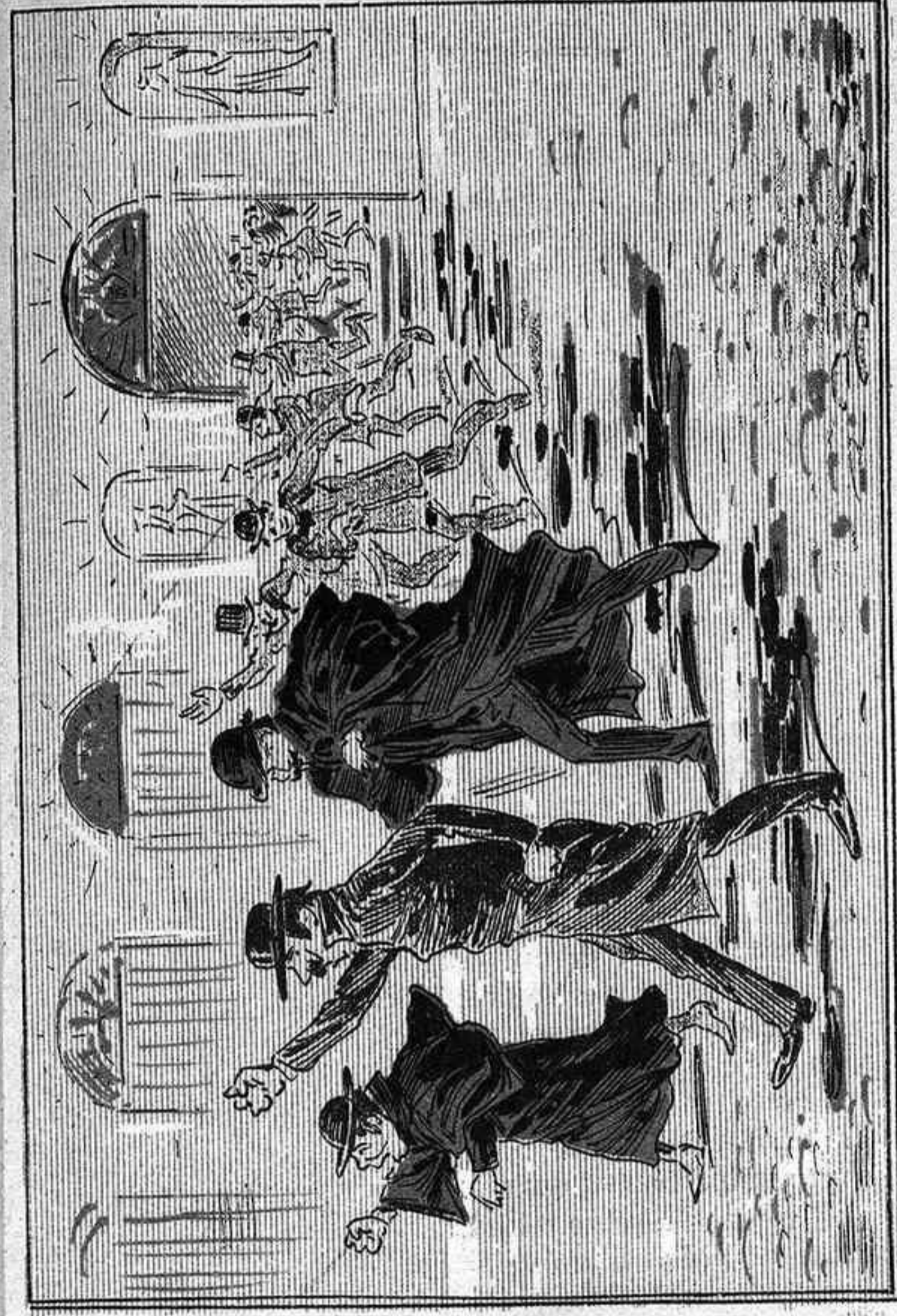
F. R. y G.

Burgos, 27, á las 8'15 de la nit. — Ha ingressat en la antiga Cartuxa de frares de la Trapa l' ex president de la R. E. don Francisco Pi y Margall.

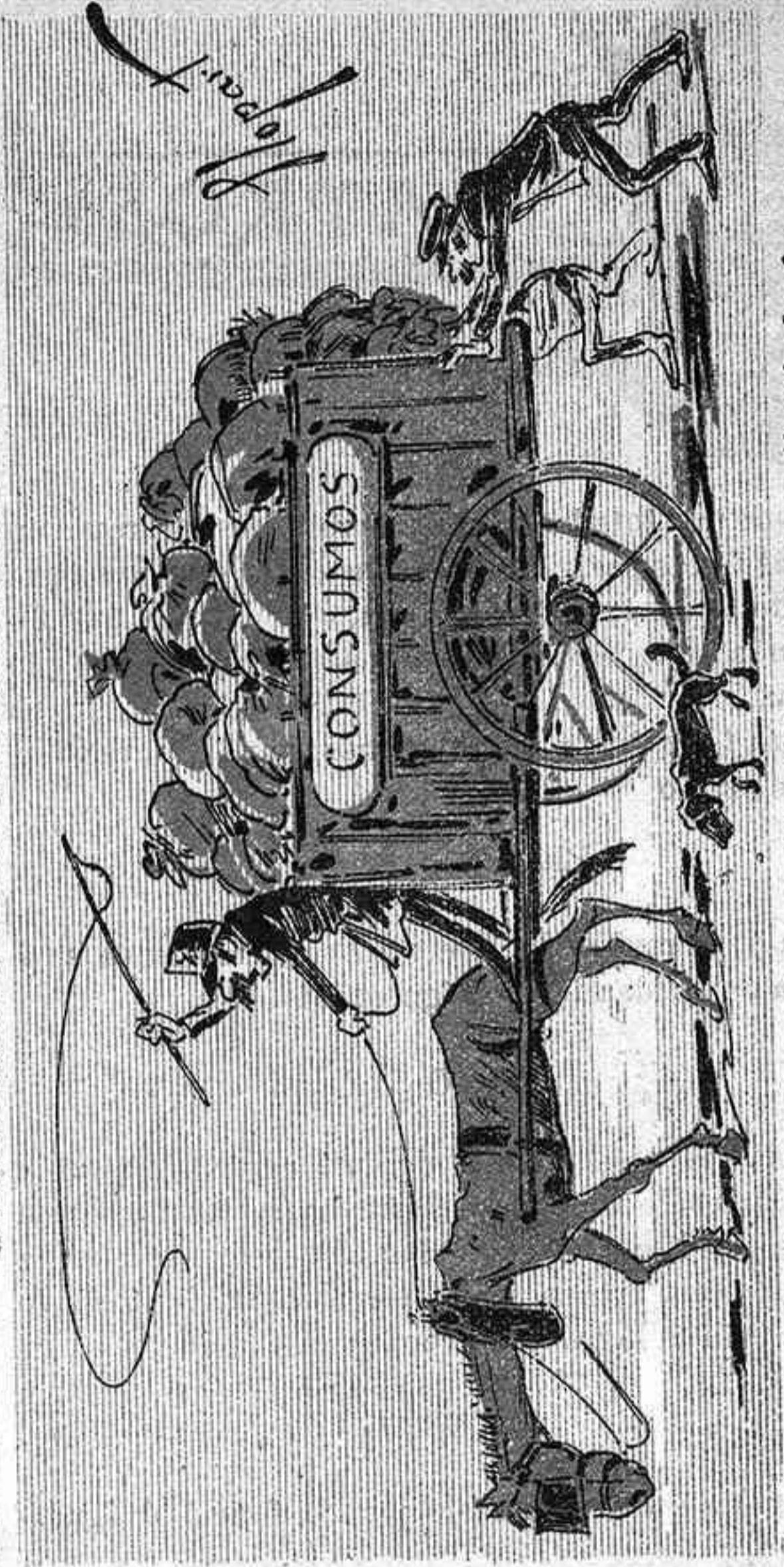
Una comissió de senyoras ben educadas ens comunica que de aquesta nit han acordat deixar els sombreros á la Guardarro-
pia dels teatros avants de ocupar els seus assientos.

Per disposició del Alcalde han sigut expulsats de las oficinas tots 'ls empleats que fins avuy habian cobrat la nómina sense treballar.

Avuy á l' hora d' esmorzar s' ha escapat 'l' Aze del parque. En ocasió d' entrar aquest número en máquina s' ens diu que s' ha presentat al mercat del Born, embestint ab furia la fruïta, la carn y 'ls pans de tres lliuras dels venedors.

La recaudació de consums arribará desde aquest mes á vuytanta mil pessetas. Una professó de carros plens de moneda, ocupa en aquets moments tota la plassa de Sant Jaume.

Ja es sabut que tots los anys procuran las empresas en las passadas festas posar en escena las obras que han sigut mes aplaudidas durant la temporada, á fi de que tan forasters com la gent de casa disfrutin ab los espectacles que 'ls hi donan.

Per lo tant la revista de la present setmana cap novetat atrau, ja que en lo

PRINCIPAL

ha fet lo gasto la revista *De Enero á Enero*, tenint en preparació una escullida funció d'ignoscents; en lo

LICEO

s' han donat representacions de *Lohengrin*, *Tristano é Isotta* y la *Manón* de Massenet, la que ha servit pera una vegada més acreditar-se la Srta. Storchio y consolidar la fama de verdadera artista. En lo tercer acte, junt ab lo tenor Sr. Garbin hi logran una verdadera ovació.

ROMEA

Preparant la *mard* estrenos (sic) pera la funció d'Ignoscents.

NOVETATS

Eternisantse en los cartells lo drama *Cyrano de Bergerac* que ja ha arribat á la 50.ª representació, preparant l' Empresa la *reentree* de la companyia dramática a italiana de la célebre Mariani.

TIVOLI (Circo Equestre)

La pantomima aquática *Les chasseurs parisiens* que en cada representació hi obtenen mes aplausos los artistas y assombra mes en lo públich las escenas del canal.

CATALUNYA (Eldorado)

La muela del juicio y *El último chulo* obras darrerament estrenadas ab brillant éxit, preparant per avuy la funció d'ignocents ab la reproducció de *El portfolio de Eldorado* ab escenas novas, y

GRAN-VIA

posantse totas las nits *El traje de luces* quo en lo que va de temporada ha sigut la obra mes afortunada del género chico, tenint en porta per avuy un sens fi de excentricitats dirigidas per lo gat dels frares Sr. Cerbon.

UN CÓMICH RETIRAT.

A LA MEVA VEHINA

—=—

Si 'l sostre fos foradat,
¡oh! simpática vehina,
¡quantas cosas que jo 'm callo
desde 'l meu quarto veuria!
Jo visch en lo segón pis,
y en lo tercer vostè habita;
y al vespre quan vaig al llit,
sentint quan vostè camina,
me faig unas ilusions
tan hermosas, tan bonicas,
que si vostè m' ho permet
ara mateix vaig á dirias.

Me la figuro com sempre
eleganta y aixerida,
soleta dintre l' arcoba,
cansada de tot lo día,
y esperant lo dols moment
en que en lo llit dormida,
fassi somnis de ventura
que pujan ferla felissa.

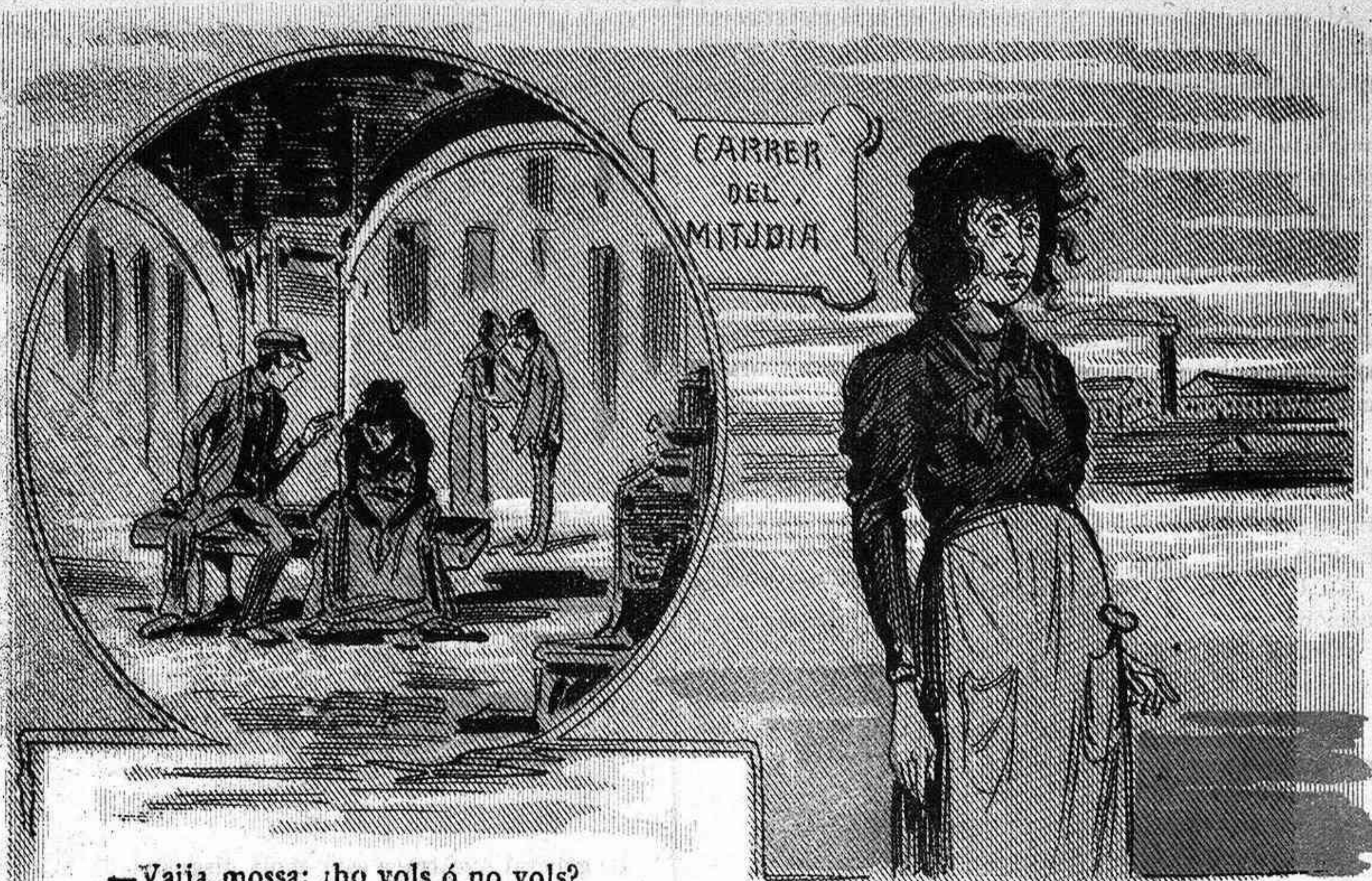
Me la figuro que 's troba
quan las sévas mans tan finas
poch á poch van despullantla
per ferla encar més bonica;
veig caure lo seu vestit,
los adornos, las faldillas,
sen'o saltar lo meu cor
al desferse la cotilla,
me sembla véurela quan
ab lo peu nu, sense mitjas,
cubert lo seu cos airós
per una trista camisa,
després de dí' una oració
entre 'ls blancs llansols se fica.

Me la figuro en lo llit
y qu' estant vostè dormida,
sense que ningú m' ho privi,
lo meu pensament li mira
'ls seus cabe'ls en desordre,
las sévas dentetas finas,
la boqueta de pinyó,
á aquells ulls que á m' m' encisan,
y que oberts son dos fanals
negres com la tinta xina,
aquell coll, que un escultor
per un modelo 'l voldria,
aquellas mans, aquells brassos,
que sobre 'l llansol m' admiran,
aquell... ¡oh! jo perdo 'l cap
pensant ab vostè, vehina;
jo l' estimo, jo l' adoro,
per lo seu, mon cor palpita,
y mentres vostè en lo llit
es' à reposant tranquila,
jo ab los ulls fixos al sostre
m' entreinch... contant las vigas.

L. C. CALLICÓ.

LA TOMASA
"LA GULPABLE,"

—Vaija, mossa: ¿ho vols ó no vols?
—No, noy, no. Are passa massa gent.

De tot aixó, qui 'n te la culpa es en Gual.

Gracias á la miraculosa aparició d' aquells encenalls, l' autor de tantas desgracias va escaparse viu de las grapas dels *morenos*. ¡Ja cal que vigili.

Campanadas

Ab motiu del benefici del individu de la Societat coral Euterpe de Clave, D, Lluís Tusquellas, lo dia primer del próxim mes de Janer, á las nou de la nit, se posará en es-Cena en lo local de la esmentada Societat, la pessa en un acte titulada «Mil duros» y las divertidas sarsuelas també en un acte «La banda de trompetas» y «La marcha de ádiz.»

En obsequi al beneficiat lo distingit baritono Sr. Gu-tierrez cantarà la romansa de la ópera «La Favorita.»

Esperém que la numerosa y escullida concurrencia que acostuma assistir á las funcions de dita Societat, no deixarà tampoch aquesta vegada de prestar son concurs al major esplendor del esmentat acte.

*

També pera 'l dia primer de Janer, l' Orfeó Catalá, donará un concert de música coral en obsequi á sos socis protectors.

En dit concert se cantarán algunas novas produccions nacionals y extrangeras.

¡Avant!

*

Llegim que 'l Parlament de Washington ha votat una resolució favorable als boers.

Ho sentim per aquets braus patriotas.

No podian tenir protectors mes temibles.

Que ho digan sino 'ls cubans y filipins.

*

Los agricultors de Valladolid, han protestat dels recárrechs á la agricultura y ganaderia.

En Silvela 'ls ha recomenat que tinguessin calma, que tot s' arreglará.

¿En Silvela ho ha dit?

Donchs, tot s' arreglará impossantlos nous recárrechs.

*

Lo nostre paysá 'l compositor Amadeu Vives ha suferit un fracás ab sa obra «El rey de la Alpujarra» estrenada á Madrid.

Sentim de veras la contrarietat experimentada pe 'l se-nyor Vives, pero com que no es aquesta la primera que sufreix en un curt espay de temps, li recomeném que no es-criga sos llibrets ab precipitació, puig sols á la precipitació, pot deure resultats tan desagradables, qui va deixar son nom ben assegurat ab «D. Lucas del Cigarral».

Es precis no deixarse enlluhernar per l' afany de cobrar crescuts trimestres.

Es preferible escriure pocas obras y bonas, que molts regulars ó dolentas.

*

Lo marqués de Malbors, jove de la aristocracia escocesa, s' ha allistat com voluntari, pera marxar á la guerra del Transvaal.

Son molts los nobles británichs que han imitat aquest exemple.

Poch simpátichs nos son los inglesos, pero respecte aquet particular hem de convenir en que valen mes que 'ls nos-tres nobles.

Quan la passada guerra, en un excés de prudencia 's que-daren á caseta.

Ells diuen que tenen la sang blava; pero demostraren sols tenirla d' horxata.

*

En vista de las denuncias formuladas respecte de la dis-tribució d' ayguas de Moncada, l' Alcalde ha designat una Comissió pera depurar los fets.

Creyém que dita Comissió després de fer molts anadas y vingudas d' aquí á Moncada y de Moncada aquí, no farà aquí altra cosa qu' afegir gastos á lo perdut, pera averi-guar al fi que l' assumpto de las ayguas de s pous de Mon-cada, es un pou sense fondo.

També va tractarse d' obrir una amplia informació so-bre l' exped ent de venda dels terrenos del solar de Jeru-salém, y al cap de vall tot ha sigut molt soroll de boixets.. y molts láminas pera satisfacer l' import dels expressats te-rrenos.

Y 'l Pagés ben repapat en son silló, haurá exclamat: ¡M' en richjo de informacions, y que vagin sonant... los músichs!

*

Ha sigut suspés d' empleo y sou tot lo personal que pres-tava servey en lo fielato de Sans, ahont s' ha descubert una important defraudació y está instruintse expedient en ave-riguació de certas denuncias.

Celebrém la formació d' expedient.

Pero molt nos satisfaria que no fos migrat com tots los que s' acostuman instruir.

Opiném que ja es hora de que comensin formantse pe 'l de dalt y no pe 'l peixi minut.

*

Lo general Azcárraga está molt disgustat ab lo quefo del Govern, per haver sigut retirats los articles 7 y 15 del pressupost de guerra, y 's diu si 'l posará en lo cas de plan-tejar una crisis.

¡Y en Silvela que vagi dihent que compta ab la simpatia general!...

No ho creuhen aixís los *generals* Azcárraga y Polavieja.

*

Pera la plassa de ministre del Tribunal de comptes qui ha deixat vacant D. Cándido Martínez, s' indica á un fil' del Sr. Pidal.

No se sab si aquet *fill del seu pare* está gayre fort en comptes, pero es de presumir que sabrá del cap á la qua la doctrina.

Y en los temps actuals, de regeneració camama pera de-sempeñar los bons empleos, aqueixa es la millor sabiduria.

*

Lo seonyor Dávila s' ha queixat en lo Senat de que un Ar-calde y 'l secretari d' un Ajuntament, havent sigut ja fa molt temps denunciats per falsetat, no hagin suferit lo pes de cap providencia contra d' ells.

¿Y perquè han d' adoptarsen de providencias?

S' haguessin atrevit á interpretar la lley per compte pro-pi, y en contra de la unió ministerial, ja foran destituïts,

¿No es veritat, Sr. Robert?

*

Lo consul d' Espanya á *Buenos Aires*, ha comunicat la de-funció de Ventura Lanqueria Bardón y Montero, solter, natural de Lleyda, que deixa una quantiosa fortuna.

Publiquém aquesta noticia pera coneixement y satisfac-ció dels que 's cregan ab dret á la herencia.

Y si l' arreplegan... bon profit y molts anys pera disfru-tarla.

*

Lo senyor Rome o Robledo ha dit en lo Congrés qu' es precis acabar ab los militars oficinescos.

Te rahó.

S' han d' acabar los militars oficinescos... y 'ls politichs pallassos.

Y no val á senyalar.

✱

Referent al siti de Mafeking, hem llegit lo següent originalíssim detall.

Lo dia 4 del actual va caure en dita plassa una granada de 5 lliuras que no va explotar,

Lo governador general de la plassa va ordenar que 's descarregués, veyent ab sorpresa que dintre hi havia un paper que deya així:

«Estimat Thowel, dispensam l' envio d' aquesta esquela de ferro, pero no trobo manera mes á propòsit pera que la carta arriui á tas mans.

«Digas á la mare y á ma germana qu' estich bó.

«No os begueu tot l' ayguardent: gardeune pera quan entrém á la plassa.»

La firma de la carta, no va poguerse llegir, porque va trencarse un tros de paper al desenganxarlo del projectil

Si non e vero...

Telegramas

Rebuts lo día d' Ignocents

PRESIDEN IA, á l' hora dels babaus.—Convensut de que 'm digui Gil Pela ó 'm digui Narvaez II, soch l' home mes informal de tots los fills de mare, per commemorar aquesta diada, prometo gestionar la llibertat de tots los presoners y tocar lo violón en tots quants concerts hi hagi desitjos de celebrar. Ademés, si no se 'm califica d' inconseqüent, á fi de que ningú puga dirme reaccionari, 'm l lensaré als brassos de la República.

Gil Pela.

BARRA, á l' hora de *te veo besugo*.—Lo dia que jo 'm morí á Espanya no hi quedarà cap home serio. La meva mort serà la desgracia mes gran que sufrirá la Patria.

Romero Romesco.

HISENDA, á l' hora dels tontos.—En vista de lo celebrats qu' han sigut los meus pressupostos, me proposo obrir un curs (pagant) pera ensenyar lo confecció d' obras econòmicas per l' estil. Las clases las donaré á l' hora del sol que mes escalfa en lo pais dels pacientíssims contribuyents. Als militars y noys los hi faré rebaixa. Als contribuyents de bona fé, també 'ls hi baixaré... las calsas, per donarlos una tanda de surras.

Vilaverda.

FOMENT, á l' hora de t' enganyo.—Lo formal Gil Pela acaba de comunicarme per un fil... de rodet, que 'ns donará un concert econòmic. En dit concert no hi figurarán instruments de corda, puig tem que á n' ell li toquessin la sensible. No hi haurá altres instruments que 'ls de vent... corromput, á fi de que 'ls concurrents fugin tapantse 'l nas, y ab un concert en tingan prou.

Russinyol.

FOMENT, á l' hora de las *guatllas*.—Tots los cacichs, hasta 'ls de Lleyda, s' han posat al nostre costat y 'ns han promés no pendres mes las gabias ahont pensém fer las nostras cantadas econòmicas.

Passarell.

JERUSALÉM, á l' hora dels pagesos.—¿No es veritat que posar lo crit al cel porque d' uns terrenos s' en donguin 17 pessetas lo palm, es queixarse per vici? Jo per la meva part trobo que la seva adquisició es un verdader negoci, tant com ho hauria sigut la de las ayguas de Garraf.

Pagés.

MONCADA, á l' hora de las fartaneras.—Duptém que poguém trobar las filtracions d' aygua; pero casi es segur que de bistechs y ampollas de Xampany en trobarem en abundancia.

Una Comisió.

ELDORADO, á la hora de no ho crech.—Preveient un fi desastrós pera 'l género chico, hi cridat á n' en Morera de la Pipa, pera que á corre-cuyta m' organisi un teatro lirich catalá. Sol imposaré á dit mestre una condició, y es que no usi la pipota, per por de que 'm mareji á las tiples. A mes, per que no li prenguin 'l pel, li tallaré los cabells un cop cada setmana y 'l faré mudar de barret.

Malas y Cosas.

Retrato

— DEL —

Doctor Robert

Tamanyo 40 per 30 centímetros

— = —

Imprés en paper Canson superior

PREU: UN RAL

— : —

Advertim als corresponsals que se serveixin remetrens demanda, que avants no s' agoti la edició,

¡Vaja adeu; 1899!

— ◆ —

Té 'n déus anar descansat
d' aquet mon seguint la ruta
del altre que sens' disputa,
't deixá ben carregat.

De mala rassa, n' ets, any;
any il·legítim; any bört;
que á la bondat fente sort
no has causat rés més que dany.

Anys dolents—per més que digan
héu de ser; ja ho vareig di:
¡Cóm que s'ou fets de buits y
nous y cartas que no lligan!

J. BARBANY.

LITOGRAFÍA BARCELONESA

— de Ramón Estany —

6, SANT RAMÓN 6—BARCELONA

LA TOMASA MAL NADAL.

— S' na gastat, á trotxe y motxe,
pero jo per lo meu mal,
durant lo passat Nadal
no hi pogut fer ni un relotxe.

SECCIO DE TRENCA - CLOSCAS

XARADA

Part del cos es la primera
la segona musical,
y trobarás sens quimera
un poble en mon Total.

ROCAVIRT.

—GEROGLIFICS

COMPRIMITS—

I

Nall

A

LLAPIDERA.

II

Si

Pr1

UN CALAYERA RETIRAT.

LOGOGRIFO NUMÉRICH

- 1 2 3 4 5 6 7—Carrer de Barcelona.
- 1 4 1 2 6 2—Nom de dona.
- 5 2 3 2 1—Carrer de Barcelona.
- 2 6 7 1—Licor.
- 6 2 4—Carrer de Barcelona.
- 4 1—Moltas personas ne fan.
- 6—Consonant.
- 1 7—Nota musical.
- 6 2 1—Part de la persona.
- 1 2 5 2—Nom de dona.
- 6 4 5 7 2— » » »
- 7 1 7 3 5 2— » » »
- 1 2 5 3 2 6 2—Ball.

A. Roca Coll.

GEROGLIFICH

A I

TIFUS

X LI

Píldoras Medicinas
Cataplasmas

CAMPINS.

SOLUCIONS

À LO INSERTAT EN LO NÚMERO 389

- Xarada.—Camilo.
- Logogrifo numérich.—Martina.
- Triàngul numérich.—Parets.
- Targeta.—La Guardiola.
- Geroqlifich.—Passa boiu per bestia grossa.

LA TOMASA

PERIÒDICH FESTIU, IL·LUSTRAT Y LITERARI
Preus de Suscripció:

- Espanya y Portugal, trimestre. 1'50 Pta.
- Extranger id. 2'50 »
- Número corrent 0'10 »

Tota reclamació podrá dirigirse á la
Administració y Redacció
- CARRER DE SANT RAMON, 6